

Doelgroep lage inkomens en draagkracht bijzondere bijstand

Doel van deze maatregel

In deze beleidsregel geven we voor alle voorzieningen voor mensen met een laag inkomen en mensen die beroep doen op bijzondere bijstand een eenduidige en uniforme regeling voor de bepaling of men tot de doelgroep behoort.

Dit moet...

- 1 – De gemeente Gennep biedt ondersteuning aan mensen met een laag inkomen en zonder in aanmerking te nemen vermogen als bedoeld in de participatiewet.
- 2- Als laag inkomen wordt aangemerkt het netto inkomen dat lager is dan 120% van de in de situatie van de aanvrager toepasselijke bijstandsnorm.
- 3- Het inkomen en vermogen wordt op dezelfde manier vastgesteld als voor de verlening van algemene bijstand op grond van de Participatiewet. Dit geldt ook voor de extra vrijlating van in de eigen woning gebonden vermogen.
- 4- Het behoren tot de doelgroep wordt éénmaal per jaar vastgesteld en geldt vervolgens voor het gehele (resterende) kalenderjaar.
- 5- De draagkracht voor bijzondere bijstand is 35% van het inkomen voor zover dat hoger is dan 120% van de toepasselijke bijstandsnorm. Ook de draagkracht wordt éénmaal per jaar vastgesteld en geldt voor het hele kalenderjaar.
- 6- Inkomen en vermogen waar de aanvrager recht op heeft telt ook mee als hij die middelen niet claimt.

Dit is wenselijk...

- 7- Wanneer een inwoner tot de doelgroep voor een ondersteuning of tegemoetkoming behoort, behoort deze ook vaak tot de doelgroep voor een tegenprestatie of sociale activering. Heb daar oog voor en maak dit in de gesprekken bespreekbaar als je constateert dat een aanvrager niet participeert.

Dit is situationeel

- 8– Bij sterk wisselende inkomens kan een inschatting gemaakt worden van het jaargemiddelde inkomen.
- 9- Als gedurende een kalenderjaar het inkomen ineens onverwacht en sterk toeneemt, of aanzienlijk vermogen wordt ontvangen, kan een vastgestelde doelgroep- of draagkrachtbeslissing alsnog voor het resterende jaar worden ingetrokken. Dit is maatwerk in het individuele geval.

Afwegingen...

Het vaststellen van inkomen en vermogen is vaak tijdrovend en voor de inwoner en de gemeente administratief zeer belastend. Gegevens die de gemeente al heeft of niet nodig heeft worden daarom zo min mogelijk uitgevraagd bij de inwoner. Doelgroep en draagkracht zijn over het algemeen goed te meten en ondubbelzinnig te berekenen en bewijzen. Voor individueel maatwerk is daarom nauwelijks plaats.

Bij verkrijging van veel middelen (winnen loterij als voorbeeld) kan van de gemeente redelijkerwijze niet worden gevergd om nog bijzondere bijstand te blijven verstrekken. Hier is jurisprudentie

Toelichting...

De Participatiewet kent uitvoerige regels voor het bepalen van de bijstandsnorm (afhankelijk van leeftijd en leefsituatie) en van welke gelden wel en niet tot het inkomen of vermogen worden gerekend. Het is niet de bedoeling om van die regels af te wijken, maar om ze in te vullen en te verduidelijken voor de toepassing op het minimebeleid. Met de toepasselijke bijstandsnorm wordt bedoeld de bijstandsuitkering die een aanvrager zou krijgen als hij in het geheel geen eigen bestaansmiddelen had, na afstemming op zijn concrete gezins- en woonsituatie.